

Barbara Gregorič Gorenc

Osem pesmi

Metamorfozni metulj

Ko ne vem,
kdo sem,

mi zleti mimo obraza
METAMORFOZNI METULJ!

In šepeče

o fazah levitve,

o ličinki – gosenci, o bubi, o zorenju;

o prehodu,
o začasnosti;

o življenju ...

Vreščava sraka

Včasih
se mi zazdi,
da VSAK
samo VAME
strmi

in išče
moje NAPAKE!

Takrat si
zaželim
družbo
VREŠČAVE SRAKE,

ki pozornost
preusmeri
nase.

In brž
se skrijem
za njo

in

vase.

Rožnati plamenec

Včasih ne vem,
kdaj je čas za boj.
Čas za umik.
Čas za nasmeh
in čas za krik ...

Čas za “porušiti svet”!

... In ga postaviti spet ...

Takrat prileti
ROŽNATI PLAMENEC
na moje obrežje;

ob meni
na eni nogi obstoji
in me uči
loviti – ravnotežje.

Režeča hijena

Včasih sem jezna!
Čisto izgubljena!

SPRASKAM SI ROKO!

REŽI SE – HIJENA!

Ji ne zaupam.
Zazrem se vase ...

Vdih in izdih ...
Zanesem se nase!

Kot Mislec*
se z roko
oprem na koleno;

in ugibam, KAKO
udomačiti hijeno ...

* Auguste Rodin: *Mislec*.

Pljuvajoča lama

Bom pljunil!
In pljuval
iz jeze,
od besa!

Bo okrog mene
pršeča zavesa!

....

Ah, LAMA volnena
podrgne se vame:

“Pljunem jaz zate
in ti pljuneš zame!”

Drobcena školjka

Umolknem.
Mižim.
In zatiskam ušesa.

Varno sem skrit
v svoji lupini.

...

DROBCENA ŠKOLJKA
se me dotakne:

Biserov nočes
v tej bolečini!

Malo odpri se,
svet se premika:
boža, žgečka te,

ne boj se
dotika!

Sivokrila sova

Kadar
zamišljeno
hodim
sem ter tja,

mi
SIVOKRILA SOVA

v misli
zašepeta:

Povej,
o čem razmišljaš;
in mi zaupaj skrbi!

Na skrb peresa
pripnem

in –

skrb
odleti!

Dremavi dromedar

Kadar ne moreš zaspati,
in tuhtaš o težavah
in premlevaš probleme,

se pojavi pred vrati,
– iz svetlobe? Iz teme?

DREMAVI DROMEDAR DREMAVI

z zalogami sna.

In ti šepeta
o oazi,
s prijaznimi obrazi
in greš
za njim
tja ...